

Nyílt levél

Gyurcsány Ferenchez, a Magyar Köztársaság miniszterelnökéhez
és Hiller Istvánhoz, a Magyar Szocialista Párt elnökéhez

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Tisztelt Elnök Úr!

Döbbenettel értesültünk arról, hogy Önök arra szólították fel a híveiket, szavazzanak nemmel december 5-én a kettős állampolgárságról tartandó népszavazáson. Döbbenet számunkra már az is, hogy Önök a nem mellett foglaltak állást; ám ennek a nemnek a cinikus, önző és minden valót nélkülöző tényekkel történő megindokolása egyenesen megrökönyödést váltott ki bennünk. Érthetetlen számunkra az is, hogy a Magyar Köztársaság két vezető politikusa egy ilyen nagy jelentőségű kérdésben úgy foglal állást, hogy a nemzet és Magyarország érdekei elé helyezi az olcsó szavazatszerző célokat.

Önök úgy mondanak nemet a kettős állampolgárság lehetőségének a megteremtésére, hogy egyszerűen figyelmen kívül hagyják az elmúlt 84 évet. Ezek szerint Önöket nem érdekli, hogy az elcsatolt területeken élő magyarok nem saját szándékukból kerültek abba a helyzetbe, amiben vannak; figyelmen kívül hagyják azt a tengernyi szenvedést, amiben részük volt és van csupán amiatt, mert magyarok. De Önök azt sem értékelik, hogy a határon túli magyarság úgy maradt meg egyenes gerincű magyarnak - még akkor is, amikor ennek a felvállalása fizikai létüket fenyegette -, hogy közben rengeteg értéket teremtett a nemzet és Magyarország számára. Mint ahogy az sem számít Önöknek, hogy a nyugatra került több mint két milliónyi magyar megannyi "nagykövetként" szolgálta a nemzet és az ország érdekeit, jelentősen hozzájárulva Magyarország jelenlegi pozitív megítéléséhez. És most, amikor végre lehetőség nyílna arra, hogy ne csak lélekben és szólamokban, de jogi formában is együvé tartozzunk, akkor Önök azt mondják a határon túli magyarságnak: NEM! Rögtön hozzáteszik: nem, mert egy igen gazdaságilag tönkretenné az országot.

Önök nem érzik ennek az álláspontnak a fonákságát? Nem érzik, hogy ez úgy hangzik, mintha egy gyermek arra kérné a mamáját, "édesanya, végy ölbe", és az anya elutasítaná a gyermeket azért, mert az emelés következtében esetleg megfájdulhat a dereka, és túl drága lenne rá a gyógyszer? Hát ide jutottunk mi magyarok is? Mi is mindent, a szeretetet, a családot, a tesvériességet, az együvé tartozást csak pénzben és érdekekben mérünk? Mert az Önök nemje ezt sugallja a magyar választópolgároknak.

Ha elfogadnánk az Önök gondolatmenetét, és mi is a gazdasági oldaláról közelítenénk meg a kérdést, akkor is azt állítom, hogy Önök tévednek. Gazdasági szempontból a kiadások és a bevételek egyenlegét kell megvizsgálnunk. A kiadások közé sorolhatjuk azokat a költségeket, amelyekkel a kettős állampolgárság járna Magyarország számára, bevételként elkönnyvelhetjük mindazokat a kulturális, művészeti, gazdasági és egyéb értékeket, amelyeket a határon túli magyarság teremtett és teremt az ország számára. Túl hosszú volna lajstromot írni mindarról, amit a határon túli magyarság "tett le a nemzet asztalára", de azt nyugodtan kijelenthetjük, hogy többszöröse annak, mint az, amit az anyaországtól kapott. Merem állítani, hogy egyetlen határon túli magyarnak soha eszébe nem jutott volna, hogy mindaz, amit eddig tett és remélhetőleg tenni fog a nemzet és az ország érdekében, egy ilyen dicstelen alku tárgya lesz. Hasonló nemzetközi eseteket vizsgálva sem találunk egyetlen olyan példát, ahol egy ilyen jogi lehetőség megteremtése a nemzet gazdaságának az összeomlásához vezetett volna. Gondoljunk csak Romániára, Horvátországra, Szlovákiára, de a sor folytatható Franciaországtól kezdve Németországon keresztül szinte egész Nyugat-Európával. Gazdasági okokra hivatkozni ezért téves, és nem egyéb, mint az átlag magyar választó riogatása, hasonló módon ahhoz, mint amikor 23 millió románnal ijesztgették őket néhány évvel ezelőtt. Horn Gyula volt miniszterelnök nemrég azt nyilatkozta, hogy az Európai Unióban tetten érhető a "nemzeti önzés". Ez így igaz. Minden állam, minden nemzet - a hangzatos globalizációs szólamokkal

ellentétben - igyekszik olyan pozíciót és előnyöket kivívni magának, amelyek legjobban szolgálják az érdekeiket. Nem számít az ideológia, nem számítanak a korábbi ígérek és egyezségek. Csak az számít, hogy a pozíciók és előnyök kivívása minél nagyobb hasznot hajtson az ország, a nemzet számára. Ennek érdekében mozgósítanak mindent és mindenkit, igyekeznek összevonni értékeiket, mert csak így lehetnek sikeresek. Önök viszont azt mondják: NEM! Ami annyit jelent, hogy Magyarországnak nincs szüksége a több milliárdnyi határon túli magyarságra, nincs szüksége az összefogásra; ebben a nagy globalizált világban boldoguljon mindenki úgy, ahogy tud. Önök szerint ez a hozzáállás szolgálja Magyarország érdekeit?

Önök az érvek közé sorolták, hogy a kettős állampolgárság felgyorsítja majd a szülőföldről való eltávozást. Szeretném, ha megértenék és elfogadnák, hogy a szülőföldről való eltávozást nem a kettős állampolgárság segíti elő, hanem a kilátástalanság, a jogtalan bánásmód és a nyomor. Ha Önök komolyan veszik aggodalmaikat, akkor igyekezzenek orvosolni ezeket a problémákat, és ebben a folyamatban a kettős állampolgárság erőt adó tényezőként fogja a munkájukat segíteni.

Önök többször kijelentették, hogy a határon túli magyarságot érintő határozatok esetében minden esetben kikérik és meghatározó módon figyelembe veszik véleményüket. A kettős állampolgárság megadása ügyében kivétel nélkül minden határon túli magyar szervezet és közösség az igen mellett foglalt állást. Jogos a kérdés, szavahihető ség szempontjából, hogy milyen módon tudják Önök összeegyeztetni korábbi többszörös ígéreteiket a határon túli magyarok egységes véleményével és a nem szavazásra buzdító álláspontjukkal? November 4-én Önök azt nyilatkozták, hogy elsősorban hazafiak, azután demokraták és csak azután jön a párt. Gyönyörű, nemzet és ország vezetőihez méltó, üdvözlendő vallomás. A kérdésem csak az, hogy az Önök nemje ebben a sorban hova illik be? Mert hogy mennyire nem a haza és az ország érdekeit szolgálja, következtetésképpen hazafiatlan, azt a fentiekben kifejtettem. De demokratikusnak sem mondható, hisz attól az alapvető emberi jogától fosztanak meg a határon túli magyarságot, hogy egyéenként maga dönthesse el, akar-e jogilag is kötődni a nemzethez, vagy sem.

A december 5-i szavazáson egy esetleges nem hosszú időre kettészakítaná a nemzetet. Jogosan éreznék úgy a határon túli magyarok, hogy Magyarország megtagadta őket, nincs rájuk szükség, magyarországi többségi vélemény szerint a nemzet fogalmába csak az ország határain belüli állampolgárok tartoznak. Következménye lesz a csalódottság, a hitvesztés és az asszimiláció erős felgyorsulása. Magyarország is vesztes lesz, hisz több millió értékteremtő egyént fog elveszíteni, akik segítségével sokkal sikeresebben tudna megfelelni a jövő kihívásainak.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Tisztelt Elnök Úr!

A svédországi magyarok nevében, a nemzet, az ország és a határon túli magyarság érdekében kérem, hogy a fentiek figyelembevételével szíveskedjenek jelenlegi álláspontjukat felülbírálni, és támogatóikat az igen szavazására buzdítani. Ez szolgálja a nemzet és az ország érdekeit, és ezt várja el Önöktől minden nemzeti felelősséggel gondolkodó magyar.

Tisztelettel,
Bihari Szabolcs
a Svédországi Magyarok Országos Szövetségének elnöke
Mullsjö-Stockholm, 2004.11.08